

діяльності; не має вимагати спеціальної підготовки спеціалістів; контрольним показником як для структурних підрозділів усередині установи, так і для інших установ.

Для отримання відчутних позитивних результатів застосування ПЦП має виступати не як інструмент системи планування, а як складова системи управління, яка має передбачати контроль і координацію заходів реалізації РЦП, з урахуванням потреб та інтересів місцевих жителів. Такі зміни у використанні ППМ дадуть змогу визначити пріоритетні напрями в розподілі місцевих фінансових ресурсів та здійснити контроль цільового та ефективного використання бюджетних коштів.

Список використаних джерел:

Кизим М. О. Теорія та практика оцінки пріоритетності та результативності державних цільових програм в Україні / М.О. Кизим, Г.М. Феденко // Бізнес Інформ. – 2012. – № 12. – С. 6–13.

Луцків О.М. Програмно-цільовий підхід до управління регіональним розвитком / О.М. Луцків // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України: [зб. наук. пр.]. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України» ; редкол.: В.С. Кравців (відп. ред.). – Львів, 2018. – Випуск 1 (129). – С. 33-38.

УДК: 331.5:338.244.47

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ІНКЛЮЗИВНОЇ МОДЕЛІ ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ МОЛОДІЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

О. Б. Назаркевич

***ДУ «Інститут регіональних досліджень ім. М. І. Долишнього НАН України»
e-mail: oksankanaz@gmail.com***

Одним із пріоритетів стратегії економічного зростання «Європа-2020» (Europe 2020) визначено інклюзивне зростання. Провідними міжнародними інституціями вироблено ключові підходи й концептуальні стратегії щодо стимулювання інклюзивного зростання. Головними аспектами даного зростання є інвестування у людський капітал, відсутність дискримінації, співучасть в управлінні, надання однакових можливостей отримання благ, продуктивна зайнятість як засіб збільшення доходів бідних верств населення і виключених груп й підвищення їхнього рівня життя [1; с. 56-57]. Відповідно до концепції, зростання рівня безробіття у сільській місцевості, бідності та міграції населення, що зумовлені фінансовими обмеженнями соціального забезпечення через значний рівень бюджетного дефіциту, державного боргу та політичної нестабільності, потребують переорієнтації показників ефективності діяльності України на показники інклюзивного зростання, що характеризують якість

життя населення.

Проблема зайнятості, яка у 2010 році посіла чільне місце в економічній політиці Європейського Союзу, сьогодні є особливо актуальною для України. Відсутність можливостей для усіх верств населення, справедливо розподіляти матеріальні та нематеріальні блага у суспільстві для підвищення його добробуту, зумовлює збільшення прірви між багатими та бідними, а відтак міграційних настроїв. Адже зростання на міжнародному ринку праці конкуренції за кваліфіковану робочу силу, зміна міграційного законодавства у багатьох країнах світу й спрощена процедура працевлаштування для іноземців створюють додаткові підвалини для пошуку праці українцями за кордоном, а відтак загрозу економічній безпеці держави та поглиблюють дефіцит кадрів в Україні. У цій ситуації найбільш вразливим і мобільним є населення у віці від 18 до 35 років. За оцінками Інституту демографії та соціальних досліджень, 41

українських трудових мігрантів у 2015–2017 рр. молодші за 35 років і тільки 20 % старші за 50, що зумовлює брак робочої сили на місцевих ринках праці та гальмує розвиток підприємництва [2; с. 11-12]. Тому забезпечення рівних можливостей для реалізації свого потенціалу молодим людям є важливим стратегічним завданням успішного інклюзивного зростання.

Активізація молоді в Україні через формування потужного інституту молодіжного підприємництва є важливим аспектом підвищення рівня національної безпеки, забезпечення сталого розвитку сільських територій й формування спроможних громад. У світі значну увагу приділено підтримці молодіжної підприємницької ініціативи, особливо у сільській місцевості. У 2001 році ООН, Міжнародна організація праці та Світовий банк створили мережу молодіжної зайнятості, ініціативи та партнерства, яка є глобальною платформою для обміну ідеями, планами та досвідом, щоб покращити умови праці через об'єднання агентств розвитку, урядів, молодіжних груп підприємств, економічних та недержавних організацій [3]. Впродовж 2007-2013 років у країнах Європейського Союзу реалізовувались програми підтримки молодих фермерів і сільської молоді, що сприяло збільшенню підприємницької активності у сільській місцевості [4]. У 2012-2013 рр. латвійськими державними та місцевими органами проводились інформаційні дні по розробці, реалізації бізнес-планів та проектів сільської молоді і їх фінансуванню з різних джерел. В Канаді функціонує робочий центр молодіжного підприємництва (YEP), який працює з людьми віком до 30 років з метою набуття підприємницьких навичок та започаткування власної справи [5]. Такі центри також працюють у країнах Африки, де значну увагу програмам підтримки молодіжного підприємництва приділяють банківські установи. Досвід стимулювання молодих людей до активної підприємницької діяльності у світі є величезний, проте маємо сформувані для України якісно нову інклюзивну модель орієнтовану на усі сфери життя людини: освіту, охорону здоров'я, особисту безпеку, екологію та багато інших.

Зміна системи освіти, гнучкість робочого ринку, поліпшення професійної

підготовки, збільшення фінансової та інформаційної підтримки для підприємців, посилення боротьби з корупцією та інші чинники мають сприяти формування потужного інституту молодіжного підприємництва, потенціал якого використано незначною мірою. Це у свою чергу, сприятиме розвитку сільських та селищно-міських громад, розв'язання соціально-економічних проблем держави.

Список використаних джерел:

Бобух І. М., Щегель С. М. Стратегічні орієнтири економічного зростання України: інклюзивність як ключовий пріоритет. Вісник Національної академії наук України. 2018. № 7. С. 55-70. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/143089>

Лібанова Е. М. Зовнішні трудові міграції українців: масштаби, причини, наслідки. Демографія та соціальна економіка. №2(33). 2018. URL: <https://doi.org/10.15407/dse2018.02> С. 11-27.

Youth unemployment: one of the biggest crises facing the world today. Solutions for Youth Employment (S4YE). 2019. URL: <https://www.s4ye.org/challenge> (Last accessed: march 2019).

4. Young farmers. European Commission. 2019. URL: https://ec.europa.eu/agriculture/cap-funding/young-farmers_en (Last accessed: march 2019).

Youth Entrepreneurship Project. The Working Centre. 2019. URL: <https://www.theworkingcentre.org/youth-entrepreneurship-project/651> (Last accessed: march 2019).

УДК 352.07

ЩОДО ДОЦІЛЬНИХ ЗМІН СТРАТЕГІЧНИХ ЗАСАД СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Р. В. Панасюк

*Івано-Франківський Центр розвитку місцевого самоврядування
e-mail: ivano-frankivsk@lgdc.org.ua*

Проблема необхідності змін парадигми управління стратегічним розвитком регіонів України ще не усвідомлена ні на регіональному, ні на державному рівнях, оскільки цілі, завдання і процеси децентралізації влади сьогодні сконцентровані головним чином в організаційному сегменті утворення нових спроможних ОТГ, їх консультаційної підтримки в юридичних, фінансових та бюджетних питаннях, створенні стратегій розвитку, проектній роботі, просторовому плануванні та управлінні ресурсами.

При цьому, однак, слід нагадати, що всіма регіонами нашої держави свого часу були розроблені, затверджені і прийняті до виконання регіональні стратегії